

Tegelse SV: in 20 jaar veel meegemaakt

“Zullen we een schaakvereniging oprichten?” Deze vraag hield ons - een drietal huisschakers in de persoon van Rob Timmermans, Herm Westheim en Piet Hoeben - al enige tijd bezig. Het was in de beginjaren tachtig dat het idee om de status van huisschaker te ruilen voor clubschaker steeds concretere vormen ging aannemen. Een toevallige ontmoeting na een zaalvoetbalwedstrijd (waar anders dan in de kantine van sporthal Gulick?) met enkele andere huisschakers leverde de doorbraak op. Binnen twee maanden was de Tegelse Schaakvereniging (TSV) geboren: 1 maart 1983.

Vier perioden.

Aan de vooravond van het twintigjarig bestaan op 1 maart 2003 mag ik constateren dat er heel wat gebeurd is de afgelopen tijd. Terugkijkend zou ik die tijd in vier perioden willen onderscheiden:

1. De eerste vijf jaar hebben zich gekenmerkt door het goed structureren van de vereniging en het verwerven van een vaste plaats in het Tegelse verenigingsleven. Voor het veelal onervaren bestuur was het vaak noodgedwongen op je intuïtie te werk te gaan. Weloverwogen beslissingen waren niet altijd mogelijk, omdat je de broodnodige (bestuurlijke en schaaktechnische) ervaring miste. Het belangrijkste besluit in die periode was in mijn ogen het starten met een eigen jeugdopleiding en het uitgeven van een clubblad (En Passant).
2. In de tweede periode van vijf jaar lag de nadruk op het

* Foto boven: een beeld van het jaarlijkse invitatietoernooi voor teams in 2001 in Tegelen.

* Foto links: voorzitter Piet Hoeben zorgt ervoor dat de Tegelse schaakvereniging “bij de tijd” blijft.

verwerven van een zodanig sterke positie in regionaal (LiSB-) verband, dat de TSV daaruit niet meer valt weg te denken. Zo hebben we een toonaangevende rol gespeeld bij het organiseren en behalen van diverse kampioenschappen, het instellen van een Grand Prix-cyclus en de organisatie van grote toernooien voor zowel jong als oud (pinkster-, VSB- en invitatie-toernooien).

Hoogtepunt.

Het hoogtepunt in die periode (en misschien wel in het hele bestaan van de TSV) was ongetwijfeld het verlenen van de titel “Club van het Jaar 1993” door het LiSB-bestuur. Deze titel werd in 1993 voor de eerste keer verleend en meteen was het raak. Een waardering van de LiSB voor het bruisende schaakleven in Tegelen en omgeving in die tijd.

Recreatie en prestatie.

3. Een derde periode van vijf jaar brak voor ons aan. Zoals bij vele takken van sport werd ook de TSV geconfronteerd met het fenomeen recreatieve schakers versus prestatieschakers. Als gevolg van onze perfecte jeugdopleiding van eind jaren tachtig, begin jaren negentig kreeg de TSV steeds meer prestatiegerichte schakers in huis. Onze jeugdopleiding was in die tijd samen met die van SV Leudal toonaangevend in Limburg. Onze vereniging - opgericht door een zestal recreatieve schakers - moest steeds meer leren omgaan met prestatieschaken. De belangrijkste taak van het bestuur in die periode was het bewaken van een juist evenwicht tussen recreanten en prestatieschakers. In deze periode zochten en vonden wij ook een belangrijke samenwerking met onze zustervereniging uit Reuver: de Reuver-Tegelen-Combinatie (RTC) werd geboren. Kwalitatief hadden we in de tweede en derde periode van vijf jaar de beste schakers in huis: Stefan Rudolph, Piet Boonen, Geert Hovens en Johan Jacobs bij de senioren en Alwin van Nieuwenborg,

Christian Hoeben, Frank Wijnands, Peter Driessen, Frans Hoebens, Hein Leenders, Jitse Niessen en Ben Janssen bij de junioren om er maar enkele te noemen.

Bergafwaarts.

4. Na het topjaar 1993 (110 leden) kregen we een periode van stabilisatie, maar na 1995 ging het langzaam bergafwaarts. De vierde periode kenmerkt zich dan ook door een periode van malaise. Momenteel is het "struggle for life". Het dieptepunt ligt in het jaar 2000 met een fikse bestuurlijke crisis. De kracht van de TSV blijkt echter uit het feit dat we ook die periode hebben overwonnen. Sinds 2001 krabbelen we weer langzaam overeind. Een vergelijking met het bruisende jaar 1993 is echter uit den boze. Het is nu meer een kwestie van: op de winkel passen.

Zorgenkind.

Ons grootste zorgenkind is momenteel dat wat eens onze trots was: de eigen jeugdopleiding. Van een tiental actieve jeugdleiders naar nog slechts twee trouwe clubleden die zich voor onze jeugd inzetten. Een veel te magere basis om onze jeugd een goeie jeugdopleiding te bieden. Als er nu nog een jeugdleider zou afvallen (en die dreiging is daadwerkelijk aanwezig) dan is het echt afgelopen met onze eigen jeugdopleiding. En daarmee staat de toekomst van onze club op het spel. Wie de jeugd heeft, heeft immers de toekomst en dat geldt ook voor de Tegelse schaakvereniging.

Sociale contacten.

Bij dit dieptepunt van de TSV realiseer ik mij echter ook dat:

- Honderden (ex-)leden hun plezier hebben gehad en nog steeds hebben aan datgene wat ze door en met de TSV meemaken
- Iedereen heel wat nieuwe sociale contacten heeft opgedaan; contacten die voor iedereen zo belangrijk zijn in het leven.
- Wij voor honderden (dankbare) ouders een klein

** Een opname van enkele jaren geleden: v.l.n.r. Geert Hovens, Piet Hoeben en Jeu Wijnands, drie personen uit de grote groep van actieve leden.*

stukje hebben meegewerkt aan de opvoeding van hun kinderen - De vereniging voor velen een niet meer weg te denken deel van hun leven is geworden, welke het dagelijks ritme op een prettige en zinvolle manier doorbreekt.

Alles aan doen.

Dit laatste zijn allemaal zaken die we ons bij de oprichting van de vereniging in 1983 niet hebben gerealiseerd, maar die wel zeer belangrijk zijn binnen ieders verenigingsleven. Het zijn deze zaken die er voor zorgen dat wij er alles aan zullen doen om de ons zo geliefde sport te behouden voor Tegelen en omgeving, voor zowel jong als oud.

Felicities.

Ik sluit af met onze welgemeende felicitaties aan het adres van de Limburgse schaakbond met

hun 75-jarig bestaansfeest en onze dank voor het bieden van de mogelijkheid voor een bijdrage aan het jubileumboek.

Piet Hoeben, voorzitter TSV

Praatschaak

- "Jan", moppert een echtgenote na de clubavond van de Tegelse schaakvereniging, "nou is het alweer 1 uur dat je pas thuis komt!". "Hoe kom je daar nou bij, vrouw?, het is pas 10 uur!". "Je hoort de kerkklok toch duidelijk 1 keer slaan Jan?" Jan: "Och kom, heb jij wel eens een klok een NUL horen slaan...?!"
- Wat zo leuk is aan snelschaken? Dat de tegenstander vanaf het begin in tijdnood is.
- Zoals het klokje tijdens een partij tikt, tikt het nergens
- "Om niet op verlies te staan verliest menig een partij" (Tartakower)